

[Ib Christensen.]

de, af f. eks. Koføeds Skole og lignende institutioner blev underlagt et meget stift, administrativt besværligt betalings- og registreringssystem, som — det blev ganske overbevisende over for udvalget fremført af en deputation for Koføeds Skole — var fuldstændig bindegalt, hvorfor det ikke tjener noget formål at opretholde den oprindelige bestemmelse. Dette er altså baggrunden for, at udvalget har tiltrådt ændringsforslaget, og det er vi glade for. Endelig skal jeg med hensyn til de ændringsforslag, der er stillet dels fra Danmarks kommunistiske parti, dels fra fremskridtspartiet, sige, at disse ifølge sagens natur er af vidt forskellig karakter og med modsat fortegn, men det forhindrer ikke, at der for nogle ganske enkelte ændringsforslags vedkommende fra disse partiers side efter vores opfattelse er tale om forbedringer. Det drejer sig hovedsagelig om forbedringer ud fra et ligeretssynspunkt, ud fra et socialt klientsynspunkt og ud fra administrative hensyn, og derfor vil retsforbundet støtte nogle ganske enkelte af disse ændringsforslag.

Birgit Busk (U):

Bistandsloven er en meget stor lov. Den er stor i sig selv med sine i alt 146 paragraffer. Den er stor i sagligt omfang, fordi den erstatter i alt 7 gamle sociale love, som hver især dækker betydelige områder inden for sociallovgivningen. Og den er stor, fordi den både af denne grund og med de nye principper, den også rummer, vedkommer titusinder, ja, måske hundredtusinder, af dette lands befolkning og store dele af den kommunale administration.

Jeg er fuld af beundring for det store og dybtgående kulegravningsarbejde, som folketingets socialudvalg har foretaget i forbindelse med lovforslaget, og som har resulteret i en betænkning på i alt 75 tætskrevne A 4-sider. De vidner om, at udvalgets medlemmer alle har gjort en personlig indsats, som i højeste grad må respekteres.

En tilsvarende beundring nærer jeg derimod ikke for de vilkår, som er givet folketingets øvrige 162 medlemmer til at tage stilling til de oplysninger og de ændringsforslag, der er fremkommet som følge af udvalgets arbejde. Socialudvalgets betænkning blev afgivet sent fredag nat, den 31. maj,

efter at folketingets medlemmer var rejst på pinseferie. Den blev af tekniske grunde og på grund af pinsens helligdage først ekspederet til postvæsenet så sent, at udsendelse til medlemmerne først foregik tirsdag den 4. juni. Det vil sige, at de medlemmer, som bor uden for København, først har haft den i hænde den 5. juni, altså i går. Disse medlemmer og de medlemmer, som ikke i pinseferien har haft mulighed for eller lejlighed til at tømme deres bokse her i bygningen, har altså haft siger og skriver én dag til at sætte sig ind i hele dette store og meget betydningsfulde problemkompleks, inden vi nu skal til at tage stilling til dets enkeltheder. Det er for dårligt. Jeg ved udmærket godt, at forretningsordenens bestemmelser i § 12 naturligvis er overholdt, men jeg gør opmærksom på, at det, vi i dag skal gøre, er at tage stilling til i alt 172 ændringsforslag til de som nævnt 146 paragraffer, lovforslaget indeholder. For at kunne gøre det med den respekt, vi skylder vælgerne, skulle hvert enkelt medlem af tinget altså have sat sig ind i de 146 paragraffer med de i alt 28 sider bemærkninger, som hører til lovforslaget, endvidere i den betænkning på 75 sider, som hovedparten af os først modtog i går, i de 172 ændringsforslag og i de motiveringer, som er knyttet til hvert enkelt ændringsforslag.

Jeg ved vel, at de af folketingets grupper, der har repræsentanter i socialudvalget, løbende mundtligt er blevet holdt underrettet om udvalgsforhandlingernes forløb, men heller ikke medlemmerne af disse grupper har haft det endelige kendskab til betænkningen, før den nu foreligger, og der er nu engang også forskel på orientering og færdigt materiale.

Jeg har med stor interesse lyttet til de forskellige ordføreres oplysninger og argumentationer, og jeg synes, det er godt, at vi har denne debat, som har trukket linjerne op for vor fremtidige socialpolitik, men af det, jeg allerede har sagt, vil det fremgå, at jeg finder det urimeligt og uhensigtsmæssigt, at vi efter den umådelig korte tid, der har været til rådighed for os til at sætte os ind i det afsluttende materiale, skal træffe vore afgørelser om de enkelte paragraffers indhold i dag, dvs. det er jo blevet til i morgen. Det vil efter min opfattelse være uforvarsomt af de 162 medlemmer, der ikke som de 17 udvalgsmedlemmer har det helt eksakte kend-